

TAPTUK EMRE KISSALARI

-9-

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Prof. Dr. İrfan Ay

Ocak 2025

CANDAROĞLU AİLESİNİN «BACIM SULTANI İSTEME » KISSASI

Söz Gümüşse
Sükut Altındır

Candaroglu, avanesi ile birlikte Tapruk Emre Der-
gahına gelir. Niyeti BACIM SULTANI oğluna iste-
mekdir. Hem Yunus Emre hem de Molla Kasım te-
laş içindelerdir. Bacım Sultan gözleri yaş içinde
gelen misafirlere şerbet sunmak için mutfakta iş

yapmaktadır. Annesi »Sil gözlerinin yaşını» der. İlk
ramlar, Ana, kız tarafından içeri taşınır, Damat Ba
cım Sultanı süzer. CANDAROĞLU konuşmaya baş
lar. «Efendim Sebebi ziyaretimiz belli» der. » Niye
timiz HAYIRDIR» Dileriz ki AKIBETİMİZ

de HAYIR olur İnşallah, ŞEYH'imiz de bizden Â
LÂ bilirler ki, «Eşsiz ER olmaz, Oğlumuz nasip se,
biz den sonra BEY koltuğuna oturur.» der. Taptuk
«İnşallah» der.»Konya'da, dahi Bağdad'ta Ulu Hoca
lardan dersler görmüştür.Bilineni tekrar etmenin bir
faydası yoktur Elbet ! Efendim, Müsaade buyurursa

n1Z «ALLAH'ın emri PEYGAMBER'in Kavli ile Kızınız BACIM SULTAN'ı Oğlumuz Canadaroglu ŞAHİN'e isteriz » der. Taptuk «Hayırlısı olur İnşallah, Olan' da Hayır vardır Elbet .Allah ŞAHİN BE Y'i mizin ömrüne bereket, VAKTİ ne hayır vere in şallah.» der. Taptuk «Ergun Bey Geldiniz, niyeti

nizi beyan ettiniz, GETİRTEN de, götürten de Sağ
ola ! Amma bu işler, HESAP KİTAP işleri değil,
GÖNÜL İŞLERİ elbet ! Bizim TENİMİZ eskidi,
İki ihtiyarcığız artık, Hanım ile ! Diyeceğim o ki,
Bu işlerin DİNİMİZ de, töre' mizde, Usülü Esası

vardır. Hele bir USULE, ESASA müracaat edelim, Yuva, taş ile Kerpiç ile değil, GÖNÜL ile kurulur. Velhasıl Kelam, istenen GÖNÜL benim değildir, Ergun Bey ! » GÖNÜL, ÇALAB’ın tahtıdır.« Çalab’ ın kızım **Bacım SULTAN** ‘ın içine ne der? Nerden Bilelim? Ve boşuna demezler,» **RIZASIZ**

BAHÇENİN GÜLÜ VERİLMEZ « diye der. Bu esnada Yunus sırılsıklam yağan yağmur altında ne olup biteceğini merak ede ede yürümektedir. » **BİS MİLLAHİRRAHMANİRRAHİM** zikrini söylemektedir. Taptuk «Babasıyız Elbet Amma, Kuracağı yuva

da, kızım HÜR' dür. Kendi HAKKI vardır. Kendi Hakkını kulanacaktır. Bu da EN TABİİ HAKKI ol sa gerek.»Hele bir FİKRİNE müracaat edelim, kızımın, sonra size KARARIMIZI bildiririz» der. CAN DAROĞLU «Eh bize müsaade o vakit, Şimdiden tezi yok, Mürüvvetlerine dair müjdeli

haberi bekleriz» der. Taptuk «İnşallah» der. Tam kalkarken acayip bir Şimşek sesi ve aşırı yağmur dışarısını SEL götürmektedir. Yunus oda kapısının önüne çöker, yağmurun amansız yağışını izler. Tam o esnada Pecmurde VELİ «HAYAT PAHALI, HA

YATPAHALI , HAYAT PAHALI YUNUS EFEN
Di» der. O da gelir YUNUS'un kapısının yanında
ki yan kapıya oturur. Yağmurdan ıslanmış bir kö
pek vardır. Yunus «SEV ELBET TE Amma, üzeri
ne alma, PİS'tir» der. Her türlü NECASET'e bula

nır, Pecmurde VELİ ,Elbisesinin iç kısmına «KU
LAGIM SİZDE’dir ŞEYHİM « der.Yunus O’nu
süzer. Pecmurde VELİ « Ooo PİR’im DOĞRU
DERSİNİZ ELBET» der Sonra da yüksek sesle
«ŞEYHİM derki ; AYIP GÖREN, GAYBI GÖRE
MEZ, LEYLA’yı GÖRMEYEN MEVLA’yı GÖ»

REMEZ.» der sonra döner Yunus'a «SEN NE KADAR DA ETTEN KEMİKTENSİN?» Sonra köpeği sevmeye devam ederek «LEYLANIN GÖZLERİNİ SON GÖREN GÖZLERİN SAHİBİ, BİR BAKIM SİZ ÇOMAR'IN HİZMETKARI OLMADI MI MECNUN! BU KÖPEK BENİM YARİM'İN GÖZ

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

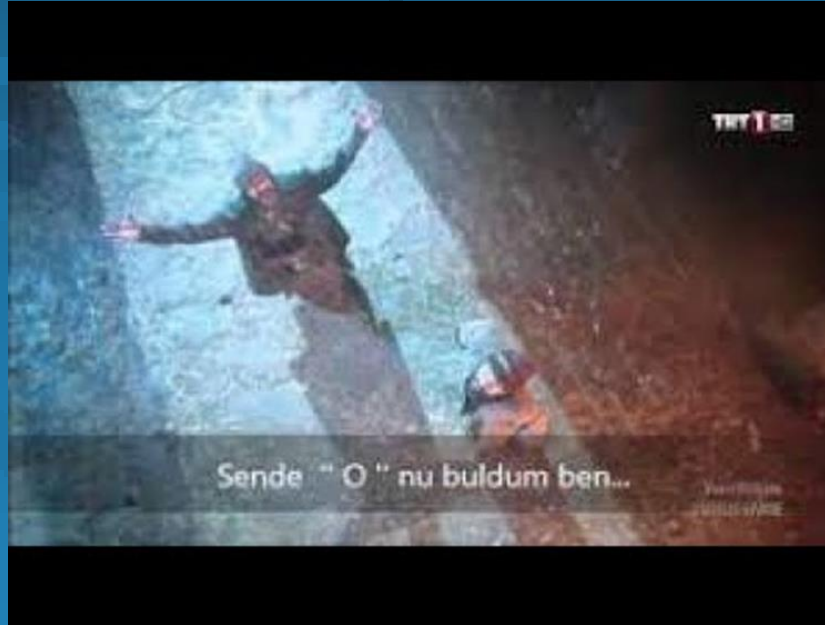
LERİNİ SON GÖREN GÖZLERİN SAHİBİ YUNUS EFENDİ ! KENDİ GELİR BULUR BENİ !
LEYLA İLE MECNUN'U TEK Mİ SANIRSIN
SEN ! AŞK BİTER Mİ YUNUS EFENDİ ! AŞK
BİTMEZ İSE, LEYLA BİTER Mİ? MECNUN Bİ
TER Mİ? MECNUNUN GÖZLERİNİ SON GÖ

REN KÖPEĞİN GÖZLERİ BİTER Mİ? Pecmur
de VELİ Köpeği son kez severek, kalkar, yağmur
anormal şiddetlidir. Yağmur'un altına girer, Elleri
ni yukarı açar Var gücüyle bağırır. «HAYAT PA
HALI, HAYAT PAHALI, HAYAT PAHALI DİN

LEYİN EY İNSANLAR !! LEYLA ÖLDÜ !!DİN
LEYİN EY AHALİ MECNUN ÖLDÜ AŞK SAĞ
KALDI ALLAH, ALLAH, ALLAH!! Bu esnada
YUNUS şaşırılmış vaziyette Ellerini göğsüne açmış bağı
ran Pecmurde VELİ nin yanına gelir, İkisi beraber
Aşırı yağın yağmur altında SEMA YAPAR.

Yağmur son şiddetinde yağar, şimşek son şiddetinde çakarken dakikalarca Eller havada SEMA ederler. Yunus iyice ıslandığından **DAKİKALARCA** yağmur altında kaldığından odasına döner, üstünü değiştirir, titremektedir. MOLLA KASIM odasına gelir. DESTUR deyip izin ister. Yunus «Buyurasın

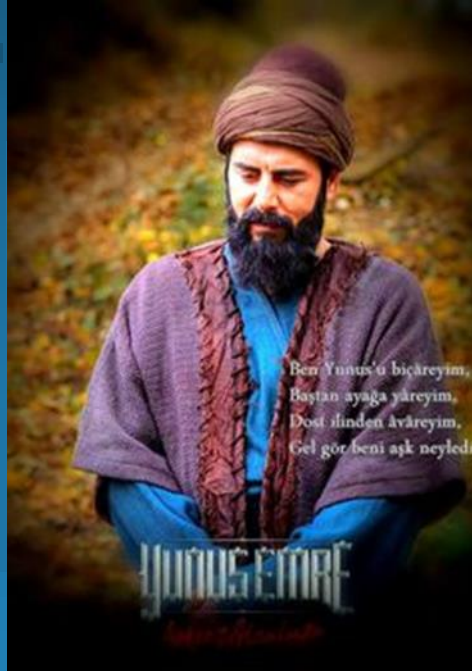
Kasım Efendi» der. Yunus her zamanki nezaketi ile
ayağa kalkar. Molla Kasım» Teheccüde kalkmıştım
da SENİ BİR ÜNLIYEYİM (Çağırayım) dedim.
Dışarıda da ne rahmet Sankli, GÖK DELİNMIŞ»
der. Yunus'un astığı elbisesinden su damladığını
görünce «HAYR OLSUN Bu ne iş demek istedi?

Bu yağmurda Taşrada, tarlada değildin herhalde PİRDAŞ. Hasta olmayasın? « dedi. Yunus «İyiyim Kasım Efendi ! Sağolasın » dedi. Molla «Bu gün de KONAK halkı cümlesi gelmiş.Uzak ta olsa insan merakına YENİK düşmez değil! Bu mesele hakkın da usturubsuz (Uygunsuz)davranıp fikir beyan edecek değiliz.

«İşte bazen ŞEYTAN dürter insanı. Netice hakkın da bir malumatın varmıdır? Şeyhimiz ne cevap vermiştir? Bacım Sultanı istiyen BEY DAYIM ! Yunus ağzından TEK KELİME çıkmayacak şekil de dinler. Ağızından «BİLMEM» kelimesi çıkar. Molla «Madem haberin yoktur, iyi o vakit» der.

Tam ayrılacakken «İyimisın PİRDAŞ» der. Yunus
da «İyiyim Kasım Efendi ! Sağolasın» der. Molla
«Hasta gibi duruyorsun, Yağmura tutulmadın inşa
lah !» der. Yunus «İyiyim iyiyim» der.» Molla «İyi o
vakit bize müsaade ,DERVİŞAN namaza kalkar ya
vaş yavaş « der. Yunus alnını eliyle tutar ateşim var

mı diye ?Molla gittikten sonra odasından dışarı çıkar. Minderlere oturmuştur. Aniden TAPTUK görünür. Ayağa kalkar O'nu karşılar. Kalbine elini koyarak selamlar. Taptuk «Uyandın mı? Yunus'um Ben de Sana bakayım hele dediydim. Kendisi oturur, Yunus'a da OTUR HELE otur. DİYECEĞİM

VARDIR, Elini Yunus'un alnına götürür, ateşine bakar. NASIL BİR ATEŞTİR ki sıcak olandan **A** **YAZ'** lara atar seni, Tam o anda **EZAN** okunur, Na maza çağırıyorlar Hoca Efendi !! Hele çağırmazsan gelirler mi? GELMEZLER, O sebepten günde 5 kerre çağırır. Çağrılmadan gelecek olan insan ola

cak değil ya ! ZİKİRİ İHMAL ETMEMELİ Yunus
'um ALLAH DEMEKTEN BAŞKA BİŞİ YOK
İNSANIN İÇİNİ YOĞURACAK« der. « O sebep
ten ZİKİR , DİL de DAİMİ OLMALI, Artık SEN
UNUTSAN, DİL'İN UNUTMAMALI, «Unutma
YUNUS'um ! DİL'İN TERBİYESİ, zikir'dir.

Bu ZİKRİN ASLI nedir Yunus'um? **NE OLACAK**
? Açık ve Bariz ANMAK'tır ZİKİR. Kimi? Sevgili
yi, **MAHBUBU** Anmak . PEKİ Anmak nedir? Ça
ğırmaktır. Hani az evvel dedik ya «**İmam Efendi**
NAMAZA çağırıyor» diye İşte AYNEN öyle !

ZİKİR, Çağırma' tır. Kim'i? Kimi zikredersen O'nu. Peki ZİKİR neden DAİMİDİR? Kesilmez deriz ? TUT Kİ SEVDİĞİNİN KAPISINA VAR DIN? Ne yaparsın? ÇAĞIRIRSIN ! Peki varır da bir kez ÇAĞIRIR döner gidermisin? Yoksa Adını dilinden düşürmez, Müttemadiyen ANAR, Çağırır

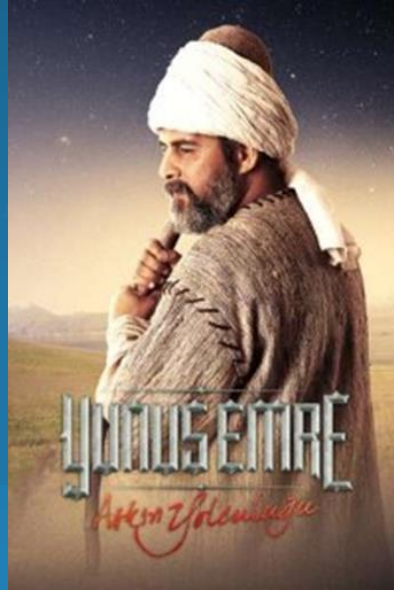

mısın? O vakit ! Kim ne kadar ANAR ise, KAVUŞ
MA İHTİMALİ de o kadar ARTAR. İşte o sebep
ten, DİL’ den düşmemeli, KİMİ SEVER İSEK dai
ma DİL de olmalı ADI !Bak bir diyeceğimiz var
dedik, O’nu da unutuverdik. SENİ de üşüttük bur

da, bilineni tekrar ede ede. Yunus «Esağfirullah» dedi usulca. Taptuk «Yunus'um vazifeye vardığın da, **BEY**'e selamı' mı söyleyiver. De ki; «BİZDEN BEKLEDİĞİ CEVABIMIZ MENFİ' dir.» Eee hadi bu günlük bu kadar **AYAZ** yeter, dibimize. **DERVİ ŞAN** namaza gelirler şimdi. Yunus kalkar saygısını

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

yapar, Taptuk ordan ayrılır' Yunus sabahleyin vazi feye gider.İçerde CANDAROĞLU ile karısı konuş maktadırlar. Karısı « Sonunda Kararı ŞEYH babam kendisi verecektir.» der. BEY «İşte bu iyimidir? Kö tümüdür? O'nu bilmem. Der. Kapıdan YUNUS

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

Efendi'nin geldiğini haber verirler. Bey «Aliçeri Al
« der. Bey «Hoşgelmişsin Yunus Efendi» der. O da
Hoşgörmüşüz» der. Bey «Şeyhimiz merakta koyar
bizi?» der. «Şeyhim beklediğiniz cevabı bizim ile
göndermiştir.» Bey «İşitmek isteriz o halde ?
Şeyhimiz kızını, oğlumuza vermeye RAZI mıdır

değilmidir ? Yunus «ŞEYHİM demiştir ki, VAR
ERGUN BEY'e SELAMLARIMIZI İLET ! Bey
«Aleykümselam, Aleykümselam» der. «ŞEYHİM
derki, Ergun Bey'in beklediği CEVABI'mız MEN

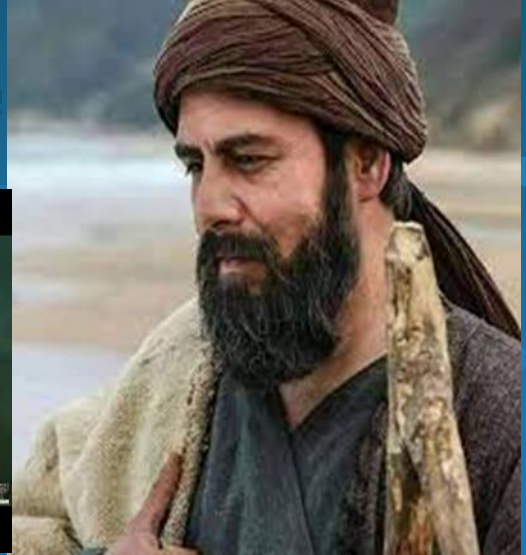
Fİ'dir. Bu haber Candaroğlu'nu delidivane etmiş tir.Karısı «El kızı olsa, derim ki kendisi kaybeder, ZERRE aklı çalışmaz o kızın !»Karısı hızla odadan dışarı çıkar. «Yüce Allah her kuşun yuvasını kura cağı bir DAL yaratmıştır YÜCE ALLAH» der Bey

«Allah'ım **Bacım Sultan** kızımın gönlü yoktur za-
ten.O güzellik, o ahlak! Belki başka birisinde gönlü
vardır. Diyerek **YUNUS**'u kasteder.Kim istemez ki
böyle bir gelini?» der **BEY**! Bacım Sultan kazan
başında kendi kendine konuşmaktadır. » Gitme o
konağa dersin ama **GELİN** olarak varmamı istersin,

«Ben HABER etmişim sadece ŞEYHİME, isteme sem de vazifemdir.» O esnada İsmail içeri girmek için izin ister. Bacım Sultan da «Gel hele İsmail 'im gel» der.İsmail'e bir tas süt ikram eder.İsmail de » Sen gidersen bize kim süt kaynatacak» der.

Nereye varır gidermişim ben!» İsmail «Beyoğlu ile evlenip bu iki göz evde yaşayacak değilsin ya bırakıp koca konağa gideceksin !» **Bacım Sultan** « Beyoğlu ile evlenseydin dediğin doğrudu. Ama evlenmem ki!» **İsmail** «Yemin et !» **der.Bacım Sultan** «**Bu işlere yemin verilmez»** der

«Amma evlenseydim, **EVLENİRİM**, evlenmiyorum ki **EVLENMEM**» derim. İsmail « Yunus Ağam boşuna üzülür o vakit» Bacım Sultan yavaş sesle «Yunus Ağam üzülür mü? «der.İsmail «Üzülmez de Candaroglu istemeye gelince neden çıktı dışarıya ? Islanmış ıslanmış vaziyette geri geldi! Bir de hasta oldu. Ben bir **Hanım Ana**’ma bakayım» dedi.

Candaroglu «Bu işler kısmet işleridir. Bir kızı bin kişi ister, birine varır derler Yunus Efendi ! Ceylan bizim değildir diye, Gözleri AHU değil diye cek halimiz yok. Allah gönlüne göre vere !» der. Yunus «Müsadenizle ben vazifeme döneyim» der. Bey de «Hastasınız Yunus Efendi, varın istirahat edin biraz «der

Evvela sıhhat Yunus Efendi, evvela sıhhat, gerisi elimizden gelir Efendi. Varın istirahat buyrun » der. Bu esnada TAPTUK EMRE Dergahında zikir yaparken yanına Molla gelir.» Destur ŞEYHİM « der.Taptuk «Buyur hele Kasım'ım» der.»Bize bir

Diyeceğin mi var Kasım'ım.» «**Vardır Şeyhim** « der.
«**Adem Efendi** ile devam ediyoruz.» **Taptuk** «Bir
güzel gösteriver yolumuzun Adabı'nı, Evvela **EDEP**,
Önce **EDEP**,» »**Himmetinizle inşallah**» der. **Taptuk**
»**Hizmetiyle inşallah**» der. **Kasım** «**İnşallah Şey**
him» der. **Kasım** «Bey dayım bu gün konakta idi.

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

«Yunus Efendi de oradaydı. Biraz HASTA gibiydi. İstersen bu gün gitme dedik. Amma !!Taptuk «Olur Olur, Hepimizin hayatı AYNI, Hepimiz bir AVUÇ topraktanız, SU’ danız, KİMSENİN ÖVÜNÜLE CEK BİR ŞEYİ YOK, En fazla AYNA’ nın üzeri birazcık tozlanıvermiştir. Şöyle elinle alıver*irsin*

TOZ'unu, AYNA gene aynı AYNA olur.İşte o vakit, HAKİKAT GÜNEŞİ, O'nun aynasında da yansıyı verir.Amma ELBET temizlemek, toz'unu almak gerek ki AYNA nın O GÜNEŞ, O aynada yansısın. Şimdi TUT ki, bir AYNA'n var, TOZ, KİR İçinde,

AYNA'ya kızabilirmisin? Sen bana GÜNEŞİ niye gösterivermezsin deyip KIZAMAZSIN. Mantığa mugayir (ters) de olsa gerek bu. O vakit, HER GÖNÜL DE HAKİKAT TOHUMU VAR, Mesele AYNANIN TOZUNU ALIP, O TOHUM İLE HAKİKAT GÜNEŞİNİ BULUŞTURMAK'

Gerisi KUL'un işi değil. TOHUMU BİTİREN de, YİTİREN de, O'dur. Kasım «Amenna ŞEYHİM» der. Taptuk «Varmıdır başka diyeceğin KASIM'ım» der. O da «YOKTUR ŞEYHİM Müsaadeniz le » der.

Bacım Sultan evlenmediği için çok mutludur. Ana sııyla beraber konuşurlar. Anası» Evlenemedim diye yüzünde güneşler açan bir seni gördüm KIZIM» der. Bacım Sultan « O senin gözlerinin güneşidir Anam, baktığın yeri aydınlatıyorsun» der. Ana « Benle eyleşme (dalga geçme) Kız Anaya oğul Ata'ya» der.

Benden neyi saklardın? Kızım? Bunları konuşa-
cak çağdasın ! Allah'ın izniyle **Evlilik Sünnettir**
kızım ! Yuva Kurmayanın **YAVRUSU** uçar mı?
UÇMAZ ! Madem Bey'in oğluna varmazsın o va-
kit» derdemez **Bacım Sultan** «Gidip bir kaza-
nın ateşini harlıyayayım diyerek» kalkar.

Dergahta bazı PİRDAŞ lar Yunus hakkında ileri-geri konuşuyorlardı. Güya YUNUS «Değirmencinin oğlunun dükkanını zorla BEY'e kapattırmıştı. Değirmencinin Değirmeni Bey'e satılacaktı ! Ne oldu? Hiçbiri olmadı.» İşte böyle ŞEYTAN Mümin kardeşinin ETİ' ni yediriverir Adama da, Ruh'un

bile duymaz. Allah Razı ola ! Bu gün de KARNİM
DOYDU dersin. Madur olanlar Dua eder, bizler DE
DİKODU ederiz. Tam o anda Yunus gelir. Taptuk da
üstüne gelir. Yunus'a tavuk kesmesini söyler. O da»
Nerde keseyim ŞEYHİM» der.» Taptuk «Bul bir
TENHA köşe kes Gel işte !» der. Taptuk Pirdaşların

Yanına oturur. Yunus dolanır durur, Boş bir odada kesmeye çalışır, BIÇAK KESMEZ. Bıçakla ip keser, ip kesilir. BİSMİLLAHİ ALLAHÜ EKBER, BİSMİLLAHİ ALLAHÜ EKBER, BİSMİLLAHİ ALLAHÜ EKBER diyerek kesmeye çalışır. Bıçak bir türlü kesmez. Bunda bir İŞ var diye düşünür içinden.

PİRDAŞ lar Tavuk yemeğini hazır etmişler fakat Yunus Efendi hala tavuğu kesip gelememiştir. Merak ederler. Herhalde tenhada kesip tüylerini yoluyordur. Taptuk «İyi bakalım, Beklyeyiverelim TEKKEYİ beklemeden ÇORBA içivermek varmı?» der.

Taptuk «**ALLAH, YA ALLAH, YA ALLAH**» zikrini çekmeye başlar. Yunus elinde TAVUKLA' mutfağa gelir. Taptuk zikri keser, tesbihi öper. »**HAYR OLSUN YUNUS** «der. Horozumuz niye kesmedin? Der. Yunus «Olmadı **ŞEYHİM** der. Ne yaptımsa Ne ettimse **OLMADI** kesemedim» der.

BIÇAK KESMEDİ. Taptuk 3 defa «Aşk olsun, Aşk olsun, Aşk olsun **YUNUS**'um «dedi. Kalktı Yunus'un elinden Tavuğu eline aldı.» Taaa başın dan demişizdir Sana, o işin sonunu ALLAH bilir. Görecek günün varmış, Vakit olur BIÇAK KES

MEZ Hatırla İsmail'i bıçak kesti mi?. Ayakkabılarını giydi.» **Hele Gel** salıverelim **SENİ** « dedi. **Yunus** da arkasından koştu. İçerde kalanlardan Kasım Efen di «**Tavuksuz yemek mi olur** « deyip durur. Aşçı başı «Olduran da **OLUR işte , OLMAZ MI** dese yedik » der.

Molla «Madem ŞEYHİM'izin canı çekmiş, Horozu kendin kesseydin ya PİRDAŞ !» Der. O da vazife Yunus Efendiye verildi.Sorgu sual etmeden.Teklif dahi edemedik. Pirdaş» Yunus Efendi ne diye kesmedi? Taptuk tekrar içeri geri gelir.» Oturun, oturun !!!

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Ke

DOĞU

TAPTUK EMRE'NİN «ADALET VE HZ.ÖMER » KISSASI

der. Taptuk «Eeee niye niyet, niye kısmet, İyi o vakit ,Hepimiz misafiriz şu YALAN dünyada, HE LE BUYURASINIZ CAN’ lar, Arap AŞI’na» der, kaşıkla yemeye başlar,diğer Pirdaş’lar da yeme ye başlarlar.

Yunus odasında ocak başına oturur. Yanına İsmail gelir. İsmail «Çorbanı soğutmadan içsene » der. Yunus »Sen mi getirdin? « der. İsmail «Bacım Sul tan Ablam göndermiştir.» der. Yunus çorbasını içer, dışarı çıkar tam o esnada Bacım Sultan gelmektedir. Karşılaşırlar. Yunus » Çorba göndermişsiniz İsmail ile, Zahmet etmişsiniz !» Bacım Sultan «Has

taymıssınız. Tez vakitte şifa buluşursunuz inşallah » Yunus «**zamanınız hayır olsun**». deyip birbirlerinden ayrılırlarken gözlerinin içi sevinçten parlıyordu. Yunus, **BEY**'in konağına gider, çalışma odasında beklerken **BEY**'in karısı **ZAHİDE** içeri girer. **Zahide** «Şeyh babamdan getirdiğiniz menfi

haber tüm konağı üzmüştür. Amma O'nun için de
gil, Geçen gün burda söylediklerin için, burda iş gö
rürsünüz, BEY'imizin danışmanısınız diye, bizim
de EMİR kulumuz olacak değilsiniz ! Yunus «Mü
sadenizle işlerim vardır.» dedi. Sözümüzle incitti

sek Eğer der, demez, dışarıdan BEY'in bağırtılı sesleri gelir. Yunus bir hışımla dışarı fırlar. Koridor da Şahin le Babası kavga etmektedirler. Şahin «Sa hibini iti kadar da tanımaz» diye bağırınca BEY tokadı patlatır yüzüne ! Yunus,» Bey'im Beyim diye bağırarak ikisini ayırır. Bey «Sen o diline terbiye ver»

diye bağırmaya devam eder.» **Bir dahakine SARI'ya bırakmam. Bilmiş OL»** der. **Yunus** «Bey'im çıkalım, **çıkalım**» der. **BEY** dışarı çıkar. **Şahin** de ağzını burnunu silmektedir. **Yunus** da Bey'in arkasından dışarı çıkar. **BEY** «Tamam **Yunus** Efendi Tamam , sizi meşgul ettik. Gidin işinizin başına dönün «

Der.Yunus tekrar çalışma odasına geri döner.Odaya gizlice ŞAHİN girer. ŞAHİN « Benden pek hazzet mezsınız bilirim Yunus Efendi, Hakkınız var.Hoş olmayan şeylere şahit oldunuz» dedi. Yunus «Olan lar oldu, ölenler öldü» Şahin «Siz şiir mi yazıyorsunuz? Yunus «Yazmam, Şair olan sizsiniz» Şahin

«Yazmazsınız ,söylersiniz o vakit, Şiiri illa yazmalı mısınız? Söylenen **Şiir** olmaz mı? Konuşmak ister dim elbette !Amma , yardımın için teşekkür etmeye geldim.» Gitmeden ! **Yunus** «Nereye gidersiniz?» **Şahin** «Tek bildiğim **KONAK**’tan gitmem gerektiği dir.Hem de HEMEN, Candaroğlu tehdit etmez.

«yapar, bilirim.Oğlu olsan da. Yunus « Gidecek
yeriniz varmıdır?» Başını sallar, yoktur anlamında.
Bildiğim yerlerin hepsi O'nun tanıdıklarından. Am
ma bulurum bir HAL çaresi,siz beni düşünmeyin !

O esnada Taptuk Emre Eşşeğe ot vermektedir. Molla Kasım yanına gelir. « Niçin zahmet edersiniz DERVİŞAN yemini verir idi, ŞEYHİM « der. Tap tuk « Eşşek ne bilir? Yem' ini veren TAP TUK ihtiyar mıdır? Dervişan mıdır? Bilse de ne değişir ki? Elden yeten SAMAN beyden yeten SAMAN !!

Adem Efendi ile nasıl gider VAZİFE ? Sen O'nu de Hele ! Molla» Didinir dururuz ŞEYHİM « der. Sizin gibi bir YÜCE GÖNÜLLÜ ye rastgelmiyeydi ZİNDANA gidecek iken, DERGAH'a gelmiştir. Bir iş görmez, ne boş duruyorsun? Desek ne iş göreyim der ! Mutfağa gitmeyi bilmez, Ahıra ver

sem bilmez.Eline bir alet al desem bilmez.BELLİ
bir meslek öğrenememiş.BERDUŞLUK tan tabii.
Taptuk «Öğrenmenin YAŞI YOK Kasım'ım Öğre
nir elbet bir iş» der.El arabasını götürmek isterken
Taptuk, Molla Kasım «Estağfirullah ŞEYHİM» de
yip elinden alır.

Bacım Sultan yüzünde GÜLÜMSEME ile daha önce Yunus'la olan karşılaşması birden gözünde canlanır.

Bu esnada Yunus'la Şahin DERGAH'a gelirler. Tam yanlarında PECMURDE VELİ birdenbire

Bitiverir. «**HAYAT PAHALI HAYAT PAHALI** diye Şahin'in yüzüne karşı bunları söyler..Yunus kolundan tutar, Şahin'e yürü, **DELİ** Efendi işte « der. Şahin « Deli olana isim bulunmaz « der. Yunus «Kimi ne göre **DELİ**'dir, kimine göre Erenler katında **VELİ** dir.» diyerek yürürken Molla Kasım rastgelir.

Molla «Yunus Efendi ! ŞAHİN ! Hayrola Hoşgel
mişsiniz ! Onlar da «Hoşgörmüşüz» derler. Yunus
«Şeyhimiz huzurda mıdır?» der. MOLLA «Buyrun
hele Buyrun !!» der. Molla kapıyı açar bir de ne gör
sün? Taptuk odayı süpürüyor.» Efendim niçin

zahmet buyurursunuz? Alalade işlerle kendinizi yo
rarsınız! Der. Taptuk «**Kim diyor TEMİZLİK** ala la
de bir iştir? der ve ŞAHİN'i karşısında görünce şa
şırır. Önce Yunus' a «**Hoşgelmişsin YUNUS**'um
«der. Yunus da »**Hoşbulduk**» der. Taptuk «Sen de
hoş gelmişsin ŞAHİN » dedi. Şahin «Hoşbulmuşuz

ŞEYHİMİZ « der. Molla göz işareti ile Şeyhin elini öpmesini ister o da elini öper Şeyh öptürmez «Aynı sından sen de de var» der. Yunus «Şahin Bey'in bir müddet kalacak bir yere ihtiyacı vardır» der.Taptuk «Konuğumuz için boş döşegimiz var mıdır?» Kasım efendi der.Kasım «Vardır Elbet» der. Taptuk

«O vakit derhal gösteriver. Olaydan BEY'imizin haberi varmıdır Yunus'um? »dedi.Yunus da »Yok tur Şeyhim» dedi.Taptuk «Var istirahat buyrun» dedi.Yunus ile Taptuk yakına gelirler Taptuk «Gele ne GİT DENMEZ deriz de, BEY'OĞLU HARIÇ mi diyelim yoksa ? Ha BEY'OĞLU ha Düşkün bir

Ademoğlu. GELENİN YERİ hazır, GİDENİN YOLU hazır.

Yunus ile İsmail oda da buluşurlar. Yunus sorar «Dervişliğin şartını söyle hele İsmail ! Der.İsmail ‘de «ilk şart HIRKA ile TAC giymektir.» der.Farz

et ki, hiç tanımadığın bir yere gittin, çarşısında se-
nin DERVİŞ olduğunu nasıl bilecekler? Hırka ile
Tac'ından tabi. Yunus «Kim diyor bunları sana?»
İsmail «Adem efendi anlattı, İyi amma neden kızar-
sın hemen !» Yunus «Sana kızmam.Hadi namaza
GEÇ kalmıyalım.» der.

TAPTUK EMRENİN « KURU DAVA HAKİKAT DAVASI » KISSASI

Taptuk SOHBETİ başlatmıştır. MURAD, yani İS TEK, İRADE'den GİZLİ'dir. Murad, İRADE'yi bilir amma, İRADE isteği bilmez. O halde, KÜLLİ İRADE'si ile OLDURAN, ÖLDÜREN YARA DAN Her ne yaparsa, İRADE'ye uygundur. ŞAŞ MAMAK, ŞAŞIRMAMAK gerekir. Vardığım

yerde Kim **SENDEN** üstün ise, **BİL Kİ O MECLİS** ‘
te **AHMAKLAR** vardır. Peygamber Efendimiz (sav)
, «Ya **RABBİ**, Biz Sana Bi **HAK**’kın **KULLUK** Ede
medik.» derken Sen kimsin ki? **YOLDAN GELENE**
ÜSTÜNLÜK TASLARSIN ? Bir bildiğin varsa, O
tur Oturduğun Yerde. Ne demeye yoldan

Adam Çevirir de, Bildiğini Anlatıverirsin. Yoksa
Bildiğin Seni **TATMİN** etmez mi? Başkasının işini
Gücünü, **İŞİ GÜCÜ BELLEYEN**'in İnandığı da
BATIL olsa gerek ki, Başkalarına anlatır. **YILAN**
DAN EĞRİ OMURGAN var. **OTUR KENDİNİ**
DÜZELT.eğer **EĞRİ** arıyorsan !

BEYAZİT'i-BESTAMİ ye bir **KARPUZ** kesip ver diler.**Hazret** dedi ki; ben Peygamber Efendimizin karpuzu nasıl yediğini bilmediğim için bu **KARPUZU** yiyemem. İşte Peygamberlere **UYGUN** davranış, hem manada, hem **SURET'** te budur. O halde **SEN** kimsin ki, bana VAAZ edersin? Sen yolunu

yürümüş bitirmişmisin de, **YOLUMU** tarif edersin?
Senin şu yoldaki **TAŞ**'lardan ne farkın var? Bilmez
misin ki; O ister ise, **CANSIZLARI DAHİ KO
NUŞTURUR ! CÜMLE VARLIK O'nu ANAR !**
Sana bu alemde bir ihtiyaç mı var? nedir kendine
atfettiğin bu önem ? Böbürlenirsin? Her attığın

Adım, birilerinin KIYAMETİ iken, SEN hangi SÖZ'ünle HAK'kı konuşursun? Bir KANDİL bulmuş isen AL, Haneni aydınlat !, Ya da Yola TUT, yolunu AYDINLAT. Neden başkasının yolu ile uğraşırsın, Ne der ŞAİR « **EY SENAİ (Işık) ! GEL BU ALEMDE KALENDERLER (Alçak gönüllü gösterişsiz) GİBİ YAŞAMAYA BAK !**

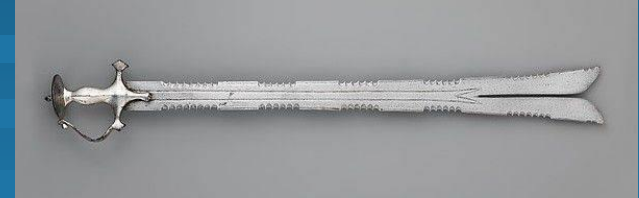

O temizlikten dem vuran, Kuru Davacının Gözleri
ne Toprak Saç ! Marifet **HA KİKAT**'te, **HAKİ**
KATSİZ DAVA ! KURU DAVA ! Dilden Dile Eski
miş, Pörsümüş bir **DAVA !** Az evvel dediğim gibi «
O İSTER İSE TAŞ'A DA KENDİNİ ZİKRETTİ
RİR » Adamın birisi, bir **HİNT KILICI** getirdi.

Doç.Dr. İrfan AY / Ars.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

arkadaşına, Ve dedi ki; Bu elimdeki kılıç, HİNT KILICI'dır. Vurduğu herşeyi 2 ye yarar. Arkadaşı HER ŞEYİ 'mi der ! O da Her şeyi 2 ye yarar dedi. İyi bakalım gerçek mi bakalım ! Kılıcı aldığı gibi var gücüyle ordaki TAŞ'a vurdu. Amma 2 parçaya ayrılan TAŞ değil, HİNT KILICI oldu.

Hani dedi Efendi bu **HİNT KILICI** herşeyi 2 ye ayırıyordu.Adam Baktı, Baktı ! Kılınç Marifetlidir Amma, bu **TAŞ** daha Marifetli çıktı.Bu İhtiyar da ne anlatıyor böyle diyorsunuz? Oooh öyle işte bu işler ! Ne deriz **BİLEN SÖYLEMEZ, SÖYLEYEN BİLMEZ**. Haydin Bakalım **CAN**'lar işi olan İş'ine

ZİKRİ olan Zikrine !! **Taptuk** Elini Kalbinin üstüne
götürüp Selamladı. Herkes dağıldı.

MOLLA KASIM'IN YUNUS'LA » ŞERİAT- HAKİKAT » KISSASI

*Şeriat Kapısı
*Tarikat Kapısı
*Marifet Kapısı
*Hakikat Kapısı

Taptuk « İsmail'im Burda' mısın? Diye seslenir. Hele **KAL** bu gece misafirimiz **OL** ! Der. İsmail «**Vakit geç oldu**, Konuşacak hal mi kaldı ben de!» der. Taptuk «**Sen de konuşmayı verirsin**, Döşegi seriverir Bacım Sultan Ablan devrilip yatarsın işte» der. Yunus selamını verir , **İsmail'le Taptuğu** başbaşa bırakır.

Molla ile Şahin bir odada buluşurlar. Molla onun er veya geç burda olduğun anlaşılabacak, Dayım Dergah'a bir kötülük yapabilir diye O'nu uyarıyor. Tam o esnada Yunus yanlarına gelir. Molla'ya «biz de senin le şimdi Bir hemhal edelim derim PİRDAŞ» der. Molla ve Yunus odadan ayrılırlar.

Yunus'un odasına gelirler. Yunus, İsmail'in Adem'den bazı yanlış şeyler öğrendiğini ima eder. Adem «Dervişlik dediğin HIRKA ile TAC' tır» demiş, bunu sen mi öğrettin? Molla «Yalan mı demişiz?» der. Yunus « Yalan değil Elbet ama noksan demişsiniz ! « der

TAC Dervişlik değil, derviş'in KIYAFETİ dir.» der Molla «Yunus Efendi SİZ yolunuza VARIN ! Biz yolumuza varalım, SİZ HAKİKAT DENİZİNDE YÜZMEYE DEVAM EDİN, Biz Garipler, ŞERİAT GEMİSİNİ terkedemeyiz.» der. Yunus Molla Kasım ayrılırken arkasından seslenir.» Kasım Efendi Gemi

Denizden ayrı değildir.» der. Molla odadan ayrılır. Kasım kendi kendine konuşur, «Fazla tevazu gösterme **GERÇEK** sanırlar **Kasım Efendi** , Tövbe Es tağfirullah, **Tövbesi yok bu işin**, Talip olma ile şikayet etme **aynı şey değil**, bunlar ikisi bir arada

olmaz« diye diye kendi kendine konuşur. «Şu der
gaha daha dün girenler sana **EDEP** öğretir. Ya talip
olma ! Ya şikayet etme ! der hızla tesbihi alır ocak
başında **ESTAĞFİRULLAH** zikri çekmeye başlar.
Sabah olur ilk işi **Yunus**'un odasına uğramak olur,
ama odayı boş bulur.

«İBRAHİM SURESİNDEKİ ŞÜKREDERSENİZ NİMETİMİ ARTIRIRIM » KISSASI

Taptuk sohbeti İBRAHİM SURESİ ile başlar. «Ne der Allah, İbrahim Suresinde «Elbetteki size nime timi artıracam, bu bir TAAHHÜT ‘dür. » İbrahim suresi-7.ci ayet [Hani rabbiniz, ‘Eğer şükreder seniz size (nimetimi) daha çok vereceğim, nankör lük ederseniz, hiç şüphesiz azabım pek şiddetlidir !’ diye bildirmişti.]

O vakit **ŞÜKREDERSEK** , nimetimiz artacak,
İLAHİ BİR TAAHHÜT .O sözünden dönmez. O'nun VAADİ gerçektir. «Bir vakitler bir bağ Sahibi nin BAĞ ile arasında şöyle bir konuşma geçer.

BAG, Sahibine derki; «Benim yerimi ARIT, verim
siz toprağı gider. ARI, TEMİZ TOPRAK dökün.
Bana zararlı olan TASI, keseğı, dikenini Ayır. Ayrık
Otlarını yak, kurut. Bunu yaparsan, SU'yumu da
vakitlice verir isen, ben de AHDİME VEFA

EDERİM. Ve çeşit çeşit meyveler sebzeler, çiçek
lerle, bezenir. Göz alıcı güzelliğe bürünür. Zaman
içinde dostları, arkadaşları gelip geçerken hem göz
lerini hem karınlarını doyururlar. Sonra da bu güzel
lik karşısında, TEFEKKÜR'e dalıp GÖNÜLLERİ
ni doyururlar. BAĞ SAHİBİ de bu sözleşmeye

uyarak BAĞ'ın kendisinden istediklerini bir bir UY
GULADI. Böylece ortaya öyle güzel bir BAĞ çıktı
verdi ki, değil içine girip meyvelerinden yiyip, ha
vasından TENEFFÜS edenler, yakınından geçenler
dahi MEST oldular. BAĞ öylesine meşhur olur ki,
taa PADİŞAH'ın kulağına kadar gider.

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

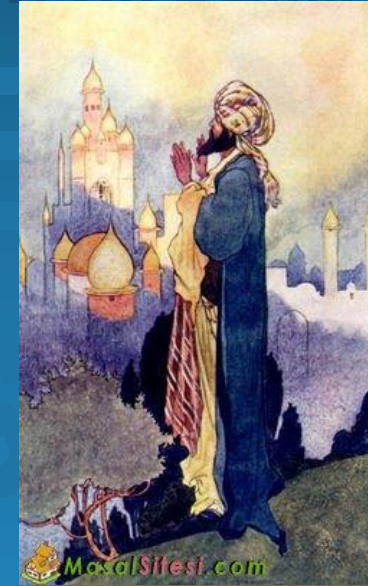

Bu bağ'ın bereketi ve güzelliği. Padişah bir gün, bu bostan'ı görmek ister. Ve vardığında, MEST olur BAĞ'ın güzelliği karşısında. BOSTAN SAHİBİ'ni çağırır. Bu bahçeyi ne güzel imar etmişsin, Bu memlekette bunun gibi bir BAĞ ne işitilmiş ne de görülmüştür, deyip iltifatta bulunmuştur. Bağ sahibi

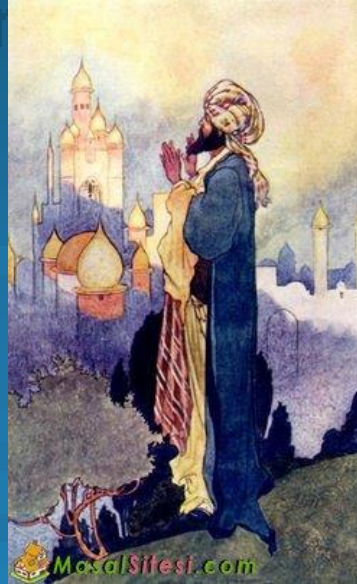

Memnun olur. «EY CİHAN PADİŞAH'ı, Bu BAĞ, bahçe ve sahibi, HEPSİ SENİN dir.Bu BAĞ Cihan Padişahının ziyaret etmesi için güzelleştirilmiştir. Bu BAĞ'ı yapmaktaki muradım, ARTIK benim için TAMAM'dır , Herşey SENİN dir. BEN de SE NİNİM « der. Eeeee padişah'ın gönlü hoş olur.

Doç.Dr. İrfan AY / Arş.Gör. T.Kerem DEMİRCİOĞLU

O'na bir AT verir. AZİZ eder (Onura etmek) mal sahibini. PADİŞAH artık daima BAĞ'a gelir. Her daim BAĞ'ı görmek ister. Mal sahibi de bundan istifade ile, CİHAN PADİŞAH'ı ile, SOHBETTAŞ olur. SÖ ZÜNÜ YE RİNE GETİRMENİN BEREKETİ İLE, Padişah'la DOST OLMA Şerefini kazanır.

Eeeee İsmail'im ! Ne der şimdi bu KISSA bize,
İsmail «Ben ne bileyim ? Amma güzel KISSA'y
mı» der. Taptuk «Senin huzurunda güzel olmayan
KISSA 'yı nasıl anlatırız PİR'im Güzel CAN'ını
sıkarmıyız senin « der. Ben deyivereyim Kıssa'dan
Hisse ne ? «EĞER SEN DE GÖNÜL BOSTANI

NIN SAHİBİ İLE SÖZLEŞİP, ELESTİ Bİ RABBÜ
KE AHDİNE VEFA GÖSTERİR İSEN TAA EN
BAŞTA NE DEMİŞTİK O VAKİT BU BİR TAAH
HÜT DEMİŞTİK TAAHHÜTE UYMANIN BERE
KETİ İLE «ALLAHÜ ZÜLCELALİN CEMALİ»
ni görmenin müşerrefi oluruz. O vakit BİZLER

BAG SAHİBİYİZ. Bağ Sahibi olarak BAĞ'ımızı
BAKIMLI kılmakla Mükellefiz. Kİ, ALLAH'ın
CAMALİ'ne LAYIK OLALım. Viran olmuş, kuru
muş, Ayırık Otu'nun, Dikenin bol olduğu bir BAH
ÇEYE Kim gele ? Koca Cihan Padişahı gelsin de
CEMALİ' ni görelim ?Yaaa ÖYLE İŞTE CAN'lar

Bu günlük bu kadar yetiversin İSMAİL'im Uygun görürsen, İsmail «ŞEYH BENMİYİM? SENSİN» der. Taptuk «Dinleyen olmazsa Şeyh kime anlatacak İsmail'İM. «Ben ne vakit anlatırsan dinlerim» dedi İsmail. TAPTUK «İsmail sen ne zaman istersen ben o vakit sana anlatırım» dedi.

Bu konuların hazırlanmasında **Google** daki ma kalelerden, **Youtube** daki videolardan özellikle **YUNUS EMRE (Aşkın Yolculuğu)** adlı filmin den daha pek çok yararlandım. Arkadaşlarımlın hepsi haklarını helal etsinler.neticede ben bunu **ALLAH RIZA** sı için yaptım. İnsanlar okusun, imanları artsın istedim. Eminim Onlarda aynı amaç için onları yaptılar, eksik, gediğimiz için affola, lütfen hiçbir kasıt aramayınız

Ey güzel arkadaşım !!!

ALLAH idrakini açsın

Sana **ALLAH** ve **PEYGAMBER SEVGİSİ**
nasip etsin

SABIRLA OKUMA-NEZAKETİNİZ
DOLAYISIYLA

TEŞEKKÜR EDERİZ

